

คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ
เพื่อเสนอตีพิมพ์ในวารสารศิลปวัฒนธรรมสวนสุนันทา
สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จุดมุ่งหมายและขอบเขต

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มีเป้าหมายสร้างองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม บันทึกลงและเผยแพร่องค์ความรู้ในศาสตร์สาขาที่เกี่ยวข้อง โดยได้กำหนดให้มีวารสารวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมขึ้นฉบับหนึ่ง คือ “วารสารศิลปวัฒนธรรมสวนสุนันทา” เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิชาการและผลงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพด้านศิลปวัฒนธรรมทุกแขนง ตลอดจนสาขาวิชาอื่น ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกัน

วารสารเปิดรับผลงานวิชาการจากนักวิชาการ อาจารย์ นิสิตนักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป โดยเป็นผลงานวิชาการประเภทบทความวิชาการ (academic articles) บทความวิจัย (research articles) บทปริทัศน์หนังสือ (book review) และผลงานสร้างสรรค์ ด้านศิลปวัฒนธรรมและมนุษยศาสตร์ กล่าวคือ ศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ภาษาศาสตร์ ดนตรี นาฏศิลป์ นาฏยศิลป์ แฟชั่น เครื่องแต่งกาย มานุษยวิทยา วัฒนธรรมศึกษา คติชนวิทยา ภาษาและวรรณคดี โบราณคดี พิพิธภัณฑสถานวิทยา สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง เพศวิถี และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง วารสารมีกำหนดออกปีละ 2 ครั้ง (ราย 6 เดือน) ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม – ธันวาคม) ฉบับที่ 2 (มกราคม – มิถุนายน)

หลักเกณฑ์

1. บทความที่เสนอต้องไม่อยู่ระหว่างการส่งเสนอพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่น และต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน
2. ในกรณีที่บทความที่เสนอเป็นบทความภาษาอังกฤษ จะต้องไม่เป็นบทความที่แปลจากงานนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ มาก่อน และต้องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาก่อนส่งบทความที่เสนอมายังกองบรรณาธิการ

3. บทความที่เสนอต้องเป็นบทความวิชาการ (academic articles) บทความวิจัย (research articles) หรือ บทปริทัศน์หนังสือ (book review) ที่ตรงตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร และถูกต้องตามหลักวิชาการของสาขาวิชานั้น ๆ

4. บทความที่เสนอต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีความยาวรวมกันไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ A4

5. บทความที่เสนอต้องมีความยาว 10-15 หน้ากระดาษ A4

6. ในกรณีที่ภาพประกอบบทความ ต้องเป็นภาพที่เป็นผลงานของผู้เขียนเอง หรือผู้เขียนได้รับอนุญาตตามกฎหมายให้ตีพิมพ์ได้ โดยส่งไฟล์ภาพแยกจากเนื้อหาบทความ จัดทำเป็นไฟล์รูปภาพนามสกุล .jpg หรือ .tiff ความละเอียด 300-350 dpi และต้องระบุชื่อเป็นไฟล์ภาพที่ชัดเจน และเรียงไฟล์ภาพตามลำดับในเนื้อหาบทความ

การจัดรูปแบบบทความฉบับ

1. ผู้เขียนจะต้องพิมพ์บทความลงในแบบฟอร์มบทความที่จัดเตรียมไว้ในรูปแบบของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (Word Document ไฟล์สกุล .doc หรือ .docx หรือไฟล์เอกสาร PDF) ในรูปแบบพร้อมพิมพ์ลงบนกระดาษ โดยมีความยาวไม่น้อยกว่า 10 หน้ากระดาษ A4 และไม่เกิน 15 หน้ากระดาษ A4 ตั้งค่าหน้ากระดาษด้านบน 1.5 นิ้ว ด้านซ้าย ด้านล่างและด้านขวา 1 นิ้ว ใช้อักษรมาตรฐานราชการไทย นิรमित (TH Niramit AS) ตลอดทั้งบทความ ใช้ระยะห่างระหว่างบรรทัด (Line Space) 1 บรรทัด พร้อมทั้งจัดเนื้อหาให้อยู่ในลักษณะกระจายแบบไทย (Thai distributed) โดยมีส่วนประกอบของบทความที่สำคัญ ดังนี้

1.1 **ชื่อบทความ** ใช้ตัวอักษรตัวหนาขนาด 18 point ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด จัดแนวพิมพ์แบบกึ่งกลางหน้ากระดาษ

1.2 **ชื่อผู้เขียนบทความ** ใช้ตัวอักษรตัวหนาขนาด 16 point ระบุชื่อ-นามสกุล ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่ต้องระบุคำนำหน้าชื่อหรือตำแหน่งทางวิชาการ สำหรับชื่อภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด จัดแนวพิมพ์แบบกึ่งกลางหน้ากระดาษ

1.3 **ตำแหน่งทางวิชาการ** ต้นสังกัด และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ใช้ตัวอักษรปกติขนาด 14 point ในรูปแบบเชิงอรรถใต้บทความกำกับด้วยเครื่องหมาย (*) โดยระบุการศึกษาขั้นสูงสุดหรือตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) และสังกัดของผู้เขียนบทความ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

พร้อมระบุจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ที่ใช้ในการติดต่อที่เป็นทางการ หากมีผู้ร่วมเขียนบทความ จะต้องระบุข้อมูลให้ครบถ้วนเช่นเดียวกับผู้เขียนบทความหลัก และกำกับด้วยเครื่องหมาย (**)

- กรณีที่เป็นนักศึกษา ใช้รูปแบบดังนี้

ภาษาไทย นักศึกษาหลักสูตร.....มหابัณฑิต / ดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา..... คณะ..... มหาวิทยาลัย.....
ภาษาอังกฤษ Master of , Faculty of
..... University

- กรณีที่เป็นอาจารย์ ใช้รูปแบบดังนี้

ภาษาไทย ตำแหน่งทางวิชาการ, อาจารย์ประจำสาขาวิชา.....
สาขาวิชา..... คณะ..... มหาวิทยาลัย.....
ภาษาอังกฤษ Professor / Associate Professor / Assistant Professor /
Lecturer, Department of , Faculty of
..... University

1.4 บทคัดย่อ ใช้ตัวอักษรปกติขนาด 16 point ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จัดแนวพิมพ์แบบกระจายบรรทัด ไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ สำหรับบทความวิจัย บทคัดย่อต้องประกอบด้วย ความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ การดำเนินการ และผลการวิจัย

1.5 คำสำคัญ ระบุคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ 3 – 5 คำ ใช้ตัวอักษรปกติขนาด 16 point ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จัดแนวพิมพ์แบบชิดซ้าย โดยใช้เครื่องหมายทับ (/) คั่นระหว่างคำ

1.6 หัวเรื่อง ใช้ตัวอักษรตัวหนาขนาด 16 point จัดแนวการพิมพ์แบบชิดซ้าย

1.7 เนื้อหาบทความ ใช้ตัวอักษรปกติขนาด 16 point จัดแนวพิมพ์แบบกระจายบรรทัด หากเป็นบทความวิจัย ควรมีหัวข้อและเนื้อหาประกอบด้วยบทนำ วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษา ผลการศึกษา สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1.8 ตารางและภาพประกอบ (ถ้ามี) ในกรณีที่มี ตาราง แผนผัง แผนที่ แผนภาพ โน้ตเพลง ภาพประกอบ ฯลฯ จัดเรียงตามลำดับที่ปรากฏในบทความ ระบุชื่อหรือคำอธิบาย พร้อมทั้งระบุแหล่งที่มาให้ครบถ้วน

- ตาราง ให้ระบุชื่อตาราง ใช้ตัวอักษรปกติขนาด 16 point และระบุแหล่งที่มาให้ครบถ้วน ใช้ตัวอักษรปกติขนาด 14 point ไว้เหนือตาราง จัดแนวพิมพ์แบบกึ่งกลางหน้ากระดาษ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 2 ฟ้อนเล็บ (ขนาดตัวอักษร 16)

ที่มา : <http://www.lannacorner.cmu.ac.th/lanna2016/view.php?id=00379&group=1> (ขนาดตัวอักษร 14)

ภาพที่ 3 ศาลเจ้าแม่สามมุข (ขนาดตัวอักษร 16)

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้เขียน เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2563 (ขนาดตัวอักษร 14)

1.8 กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) ระบุแหล่งทุน หรือผู้มีส่วนสนับสนุนการศึกษาวิจัย ใช้ตัวอักษรปกติขนาด 16 point จัดแนวพิมพ์แบบกระจายบรรทัด

1.9 การอ้างอิง ใช้รูปแบบดังนี้

1) การอ้างอิงในเนื้อหา ให้อ้างอิงด้วยระบบนามปี (ชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง, ปีพิมพ์: เลขหน้า) เช่น (พูนพิศ อมาตยกุล, 2532: 25)

– ถ้าชื่อผู้แต่งเป็นส่วนหนึ่งของบทความ ให้ระบุปีพิมพ์ในวงเล็บต่อจากชื่อผู้แต่ง เช่น พูนพิศ อมาตยกุล (2532: 25)

– ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 1 คน ให้ระบุทุกคนโดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่น และใช้คำว่า และ/and หน้าชื่อ-นามสกุลผู้แต่งคนสุดท้าย เช่น (ศรีศักร วัลลิโภดม, วัลย์ลักษณ์ ทรงศิริ และรัชนิบูล ดังคณะสิงห์, 2556: 25)

- ถ้าเป็นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ให้อ้างอิงด้วยนามปีและวันที่สืบค้น (ชื่อนามสกุลผู้แต่ง, ปีที่เผยแพร่: วันเดือนปีที่สืบค้น) เช่น (สิทธิพร เนตรนิม, 2563: 28 มิถุนายน 2564) กรณีที่ไม่มีวันเดือนปีที่เผยแพร่ ให้ระบุวันเดือนปีที่สืบค้นข้อมูล

- ในกรณีที่ไม่มีชื่อผู้แต่งให้อ้างอิงชื่อบทความ หรือชื่อหนังสือ

2) การอ้างอิงในรายการอ้างอิง ใช้ตัวอักษรปกติขนาด 16 point ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เรียงตามลำดับตัวอักษร เรียงรายการภาษาไทยขึ้นก่อน ตามด้วยรายการภาษาอังกฤษ จัดแนวพิมพ์ชิดด้านซ้าย ถ้ารายละเอียดของรายการมีความยาวมากกว่า 1 บรรทัด บรรทัดแรกให้จัดแนวการพิมพ์ชิดซ้าย ในบรรทัดต่อมาของรายการเดียวกัน ย่อหน้าเข้าไป 7 ตัวอักษร โดยอ้างอิงตามรูปแบบ Chicago Style ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก https://www.chicagomanualofstyle.org/tools_citationguide/citation-guide-1.html ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รายการอ้างอิง

หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. ชื่อหนังสือ. พิมพ์ครั้งที่. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, ปีพิมพ์.

บทความในหนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. “ชื่อบทความ.” ใน ชื่อหนังสือ, บรรณาธิการโดย ชื่อบรรณาธิการ, เลขหน้า. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, ปีพิมพ์.

บทความในวารสาร

ชื่อผู้แต่ง. “ชื่อบทความ.” ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), ปีพิมพ์, (เลขหน้า).

ในกรณีที่อ้างอิงจากต้นฉบับออนไลน์ ให้ระบุ URL พร้อมวันที่ที่ผู้เขียนเข้าถึงข้อมูลนั้น ๆ

ชื่อผู้แต่ง. “ชื่อบทความ.” ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), ปีพิมพ์, (เลขหน้า). สืบค้น วัน เดือน ปี, จาก URL.

วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง. “ชื่อวิทยานิพนธ์.” วิทยานิพนธ์ปริญา... สาขา... คณะ... มหาวิทยาลัย..., ปีพิมพ์.

แหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

ชื่อผู้แต่ง. ชื่อเรื่อง (ปีที่เผยแพร่), ชื่อรูปภาพ [รูปภาพ], สืบค้น วัน เดือน ปี, จาก URL.

(*หมายเหตุ: หากไม่มีข้อมูลวันเดือนปีที่เผยแพร่ข้อมูล ให้อ้างอิงวันที่เข้าถึงข้อมูล)

สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. สัมภาษณ์. ตำแหน่ง. หน่วยงานที่สังกัด, วัน เดือน ปีที่สัมภาษณ์.

รูปภาพ

ชื่อเจ้าของผลงาน (ปีที่เผยแพร่), ชื่อผลงาน [รูปภาพ], สืบค้น วัน เดือน ปี, จาก URL.

ตัวอย่างรายการอ้างอิง

มัทนี รัตติน. ศิลปะการแสดงละครคอน (Acting): หลักเบื้องต้นและการฝึกซ้อม. กรุงเทพฯ: ธรรมศาสตร์, สนพ. ม., 2559.

สุกัญญา สุจนายา. “พิธีขอฝนของชนชาติไท.” *คติชนคนไทในวัฒนธรรมข้าว*, บรรณาธิการโดย ประคอง นิมมานเหมินท์ และคณะ, 231–279. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.

วราภรณ์ เชิดชู. “การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทำนองหลักเพลงเชิดจีน.” *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 7 (2) กรกฎาคม – ธันวาคม, 2563, (134–150). สืบค้น 29 มิถุนายน 2564, จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/fad/issue/view/16685/3970>.

ธนพรพรณ โชติกเสถียร. “ไหว้ : ประติมากรรมร่วมสมัย.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตร – ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 2560

การแสดงพื้นเมืองภาคเหนือ (2562), ฟ้อนเล็บ [รูปภาพ], สืบค้น 3 มีนาคม 2564, จาก <http://www.lannacorner.cmu.ac.th/lanna2016/view.php?id=00379&group=1>.

สมัยกร บางคมบาง. สัมภาษณ์โดย... . ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ปีพุทธศักราช 2557, 25 มกราคม 2560.

จรรยาบรรณวารสารศิลปวัฒนธรรมสวนสุนันทา

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทบาทและหน้าที่ของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความต้องรับรองว่าบทความที่เสนอเพื่อตีพิมพ์กับวารสารศิลปวัฒนธรรมสวนสุนันทาไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากตรวจพบว่า มีการตีพิมพ์ซ้ำซ้อน ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความแต่เพียงผู้เดียว

2. ผู้เขียนบทความต้องไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ คัดลอกบทความ หรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยไม่มีการอ้างอิง หากมีการกล่าวถึงผลงานของผู้อื่น ผู้เขียนบทความต้องอ้างอิงอย่างชัดเจนทั้งในบทความและรายการอ้างอิง และบทความที่เสนอเพื่อตีพิมพ์ต้องผ่านการตรวจด้วยระบบการตรวจความซ้ำของงานวิชาการที่เชื่อถือได้

หากตรวจพบว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ คัดลอกบทความ หรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยไม่มีการอ้างอิงหรือมีการทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานของผู้เขียน อันเป็นการโจรกรรมทางวิชาการ (Plagiarism) ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความแต่เพียงผู้เดียว

3. ผู้เขียนบทความต้องมั่นใจว่าบทความที่เสนอเพื่อตีพิมพ์เป็นผลงานที่ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งตามข้อเท็จจริงโดยปราศจากการบิดเบือน และข้อมูลผลงานนั้น ๆ ต้องพิสูจน์ได้ไม่เป็นเท็จ

4. ผู้เขียนบทความต้องปรับแก้บทความที่เสนอเพื่อตีพิมพ์ให้เป็นไปตามรูปแบบการจัดพิมพ์และการอ้างอิงแหล่งข้อมูลตามที่วารสารกำหนด

5. ผู้เขียนบทความต้องปรับแก้บทความที่เสนอเพื่อตีพิมพ์ตามคำแนะนำหรือตามการประเมินบทความจากผู้ประเมินบทความ หากไม่ปรับแก้ตามคำแนะนำและตามเวลาที่กำหนด วารสารศิลปวัฒนธรรมสวนสุนันทาขอสงวนสิทธิ์ไม่ตอบรับบทความของท่านมาตีพิมพ์และไม่คืนค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ทุกกรณี

6. บทความย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กรณีที่เป็นบทความวิจัยต้องมีเนื้อหาไม่ซ้ำหรือเหมือนกับงานวิจัยเรื่องนั้น ๆ

7. ผู้เขียนบทความต้องระบุแหล่งที่มาของทุนการสนับสนุนบทความหรือทุนสนับสนุนการวิจัยให้ชัดเจน (ถ้ามี)

8. ผู้เขียนบทความต้องยินยอมให้บทความที่เสนอเพื่อตีพิมพ์เป็นลิขสิทธิ์ของวารสารศิลปวัฒนธรรมสวนสุนันทาและไม่นำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในแหล่งอื่น ๆ

9. เนื้อหาทั้งหมดในบทความที่เสนอเพื่อตีพิมพ์ในวารสารศิลปวัฒนธรรมสวนสุนันทา ถือเป็นความคิดเห็นและความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นความคิดเห็นและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการวารสารศิลปวัฒนธรรมสวนสุนันทา สำนักศิลปะและวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลการบริหารงานวารสารให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามหลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารวิชาการไทย (TCI) กำหนด
2. บรรณาธิการต้องมีจรรยาบรรณ ใช้วิจารณ์งานทางวิชาการพิจารณาบทความโดยปราศจากอคติ และต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผลประโยชน์ซ้ำซ้อนกับผู้เขียนบทความ
3. บรรณาธิการต้องยอมรับผลการประเมินบทความจากผู้ประเมิน โดยไม่แก้ไขหรือปรับเปลี่ยนข้อความให้เป็นอย่างอื่นนอกเหนือที่ผู้ประเมินบทความแนะนำ
4. บรรณาธิการต้องไม่ใช้อำนาจหรือหน้าที่ครอบงำผู้ประเมินบทความให้ประเมินบทความตามที่ตนเองต้องการ
5. บรรณาธิการไม่ควรตอบรับบทความที่ยังไม่ผ่านกระบวนการประเมินจากผู้ประเมินบทความ
6. บรรณาธิการต้องตรวจสอบความซ้ำซ้อนของบทความอย่างจริงจังโดยใช้ระบบการตรวจความซ้ำที่เชื่อถือได้เพื่อให้แน่ใจว่าบทความหรือผลงานที่นำมาตีพิมพ์นั้นมิได้คัดลอกหรือนำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้าง
7. บรรณาธิการต้องยุติกระบวนการประเมินบทความหากตรวจพบว่ามี การคัดลอกผลงานผู้อื่นโดยไม่มีการอ้างอิงที่ถูกต้อง และต้องแจ้งให้เจ้าของบทความทราบทันที หากเจ้าของบทความไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำบรรณาธิการสามารถปฏิเสธการตีพิมพ์ทันที
8. บรรณาธิการต้องสรรหาผู้ประเมินบทความที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตรงกับบทความเรื่องนั้น ๆ

บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความพึงตระหนักถึงคุณภาพของบทความเป็นหลัก โดยยึดหลักวิชาการอย่างเคร่งครัดและตรงตามวัตถุประสงค์ของวารสาร และต้องประเมินบทความให้เป็นตามรูปแบบการประเมินของวารสารโดยปราศจากอคติใด ๆ ทั้งสิ้น
2. ผู้ประเมินบทความต้องมีจรรยาบรรณ ไม่เปิดเผยข้อมูลหรือผลการประเมินบทความแก่ส่วนงานอื่นหรือบุคคลอื่น ๆ
3. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดที่ตนเองประเมินมาเป็นผลงานของตนเองโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของบทความหรือจากวารสาร
4. ผู้ประเมินบทความต้องมีความรู้ความเข้าใจและเชี่ยวชาญในเนื้อหาของผลงานที่ตนเองประเมิน ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สอดคล้องกัน ผู้ประเมินสามารถปฏิเสธประเมินบทความเรื่องนั้นโดยแจ้งให้บรรณาธิการทราบทันที
5. ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งบรรณาธิการทราบทันที หากพบเนื้อหาในบทความที่ตนเองประเมินมีความซ้ำซ้อนหรือเหมือนกับผลงานของผู้อื่น
6. ผู้ประเมินบทความต้องประเมินบทความตามแบบประเมินอย่างเคร่งครัด ถ้ามีข้อสังเกตหรือมีประเด็นที่ต้องชี้แนะนอกเหนือจากแบบประเมินสามารถเสนอเพิ่มเติมได้โดยบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรให้ชัดเจน
7. ผู้ประเมินบทความต้องไม่มีผลประโยชน์หรือส่วนได้ส่วนเสียกับเจ้าของบทความนั้น ๆ หากบรรณาธิการทราบในภายหลังจะขอยกเลิกผลการประเมินนั้นทันที และสงวนสิทธิ์ที่จะไม่ส่งบทความให้ประเมินในครั้งต่อไป
8. ผู้ประเมินบทความต้องประเมินบทความตามระยะเวลาที่วารสารกำหนดและต้องส่งบทความที่ประเมินแล้วเสร็จให้กับวารสารภายในไม่เกิน 14 วันนับจากวันที่ได้รับบทความ

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
1 ถนนอุททอง แขวงวิชิตพยาบาล เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300

โทรศัพท์ 0 2160 1216 อีเมล artsjournal@ssru.ac.th
เว็บไซต์ https://so01.tci-thaijo.org/index.php/artsjournal_ssru/about

